

8. Deloitte. Food Safety Programs and Operational Risk Management. Режим доступу: <https://www2.deloitte.com/us/en/pages/consumer-business/articles/food-safety-programs-and-operational-risk-management.html>
9. NSF. Risk Management in Food Safety. Режим доступу: <https://www.nsf.org/knowledge-library/risk-management-food-safety>
10. PwC. Risk in review: Going the distance. Режим доступу: <https://www.pwc.com/us/en/services/risk-assurance/library/risk-in-review-study.html> (дата
11. Аналіз ризиків в інвестиційній діяльності підприємства. Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/339164337.pdf>
12. Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2022-2024 роки. Режим доступу: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=77059300-efc0-4c61-8a67-3974e0cd27a5&title=PrognozEkonomichnogoISotsialnogoRozvitkuUkraini>
13. Напрями підвищення ефективності діяльності підприємств молочної галузі. Режим доступу: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=6113&i=1>

АУДИТ ФІНАНСОВИХ ЗВІТІВ: МЕТОДИ ТА ПРОЦЕДУРИ

Кузуб М. В., ст. викладач, Бендяк С. О., бакалавр, Державний торговельно-економічний університет, Київ, Україна

Розвиток України на сучасному етапі характеризується становленням ринкової економіки, її інтеграції в систему міжнародних економічних відносин, виникненням акціонерних компаній, товариств, різних фондів. До розвитку економіки залучаються зовнішні й внутрішні інвестиції, кредити, проводяться емісії цінних паперів тощо. Перехід України до ринкових відносин виявив необхідність створення нових економічних інститутів, що регулюють взаємини різних суб'єктів підприємницької діяльності, серед яких значне місце повинен займати інститут аудиторства. [1] У сучасних умовах особливе значення при прийнятті ефективних управлінських рішень відіграє фінансова звітність, саме вона є основним джерелом інформації про фінансовий стан суб'єкта господарювання. Проте, постійні зміни податкового та бухгалтерського законодавства, призводять до помилок, що в свою чергу сприяють підвищенню ролі аудиту фінансової звітності, як гаранта достовірності показників фінансової звітності.

Серед вітчизняних вчених, які зробили вагомий внесок у аудит фінансових звітів можна виділити : М. Т. Білуха, А. В. Бодюк, Я. А. Гончарук, Г. М. Давидов, Н. І. Дорош, О. А. Петрик, В. С. Рудницький, В. В. Сопко [2], М. В. Кузуб [7].

Важливим етапом аудиту є розробка аудиторської стратегії. Важливою передумовою загальної стратегії аудиту є досягнення домовленості щодо умов аудиту. У Міжнародному стандарті аудиту 210 “Узгодження умов виконання завдань з аудиту” вказано, що аудитор і замовник повинні погодити умови завдання та задокументувати їх у листі - зобов'язанні про проведення аудиторської перевірки або в будь-якій іншій прийнятній формі контракту [3].

Важливість розробки аудиторської стратегії, на думку Г.І. Алфімової, Л.О. Сухаревої [4], пояснюється тим, що вона допомагає аудитору встановити

характер, час та обсяг ресурсів необхідних для виконання завдань за умови завершення аудиторських процедур з оцінки ризиків; а також дозволяє визначитися з необхідністю ресурсів для конкретних аспектів аудиту. В аудиті важливо не лише визначити стратегічні цілі і завдання, але й формалізувати параметри майбутнього бажаного стану взаємодії аудиторського підприємства та замовника [5].

Фінансова звітність повинна бути достовірною. Інформація, наведена у фінансовій звітності, є достовірною, якщо вона не містить помилок та перекручень, які здатні вплинути на рішення користувачів звітності. Фінансова звітність має надавати можливість користувачам порівнювати: – фінансові звіти підприємства за різні періоди; – фінансові звіти різних підприємств. Передумовою зі ставності є наведення відповідної інформації попереднього періоду та розкриття інформації про облікову політику та її зміни. Установлення і зміни облікової політики підприємства здійснюються підприємством, яке визначає її за погодженням із власником (власниками) або уповноваженим органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів [1].

На жаль, в Україні аудит фінансових звітів не користується належною популярністю через низку факторів : відсутність контролю, культурні чинники та відсутність свідомості, недостатнє навчання та професійність аудиторів.

Проведення аудиту фінансових звітів складається з певних пунктів, серед яких можна виділити :

- Підготовчий етап. Перед початком аудиторської перевірки фінансової звітності аудитору необхідно визначити нормативну базу, відповідно якої складається фінансова звітність і відповідно якої проводиться перевірка. Нормативна база аудиту фінансової звітності складається із зовнішньої та внутрішньої нормативної бази [6]. Також, на підготовчому етапі аудитор знайомиться з бізнесом, вивчає основні напрямки та специфіку.

- Проміжний етап. На проміжному етапі аудитор повинен провести детальний аналіз, оцінку надійності та ефективності функціонування систем бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю [8].

- Основний етап передбачає фізичну перевірку активів підприємства, документальну перевірку рахунків бухгалтерського обліку та фінансової звітності [8]. Фізична перевірка активів підприємства передбачає оцінку результатів інвентаризації. Документальна перевірка ресурсів здійснюється відповідно до загального плану аудиту. Аудитор, на основі проведених раніше процедур, складає програми контролю та статей фінансової звітності, враховуючи при цьому оцінку систем бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю підприємства-клієнта.

- Заключний етап передбачає складання звіту про проведену аудиторську перевірку та аудиторського висновку про достовірність проведеної перевірки [8].

Аудитор на основі попередньо отриманих аудиторських доказів формулює думку про фінансову звітність підприємства. Аудиторський висновок формується з урахуванням подальших дій, які сталися після дати

складання звітності, але до дати закінчення аудиторської перевірки. Звіт і висновок передаються замовникові.

Список використаних джерел:

1. Гордієнко Н.І., Харламова О.В., Мізік Ю.І., Конопліна О.О. Аудит: методика та організація. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків, 2016. 319 с.
2. Дорош Н.І. Аудит : методологія і організація : монографія / Н.І. Дорош. – К. : Т-во «Знання», КОО, 2001. – 402 с.
3. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Ч. 1: Пер. з англ. / Наук. ред. Н. І. Гаєвська. – К. : Міжнародна федерація бухгалтерів; Аудиторська палата України, 2013. – С. 271.
4. Алфімова Г. І. Сухарева Л. О. Формалізація розробки стратегії аудиту. URL: http://www.rusnauka.com/1_NIO_2014/Economics/7_155726.doc.htm
5. Макеєва О. Стратегічне планування в аудиті. Аудитор України. 2014.№12(229). URL: <http://www.apcenter.com/ua/strategicheskoeplanirovanie-v-audite-elena-makeeva-dlya-zhurnalauditor-ukrainy-2/>
6. Мета, завдання та об'єкти аудиту фінансової звітності. URL:[https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/366945/mod_resource/content/0/7.pdf].
7. Ільченко О.О., Кузуб М.В. Якість аудиторських послуг: проблеми та перспективи. Бухгалтерський облік, аналіз та аудит: проблеми теорії, методології, організації. 2016. № 2. С. 42–49. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/boaa_2016_1_12.
8. Немченко В.В., Редько О.Ю., Редько К.О., Кононенко В.,А., Іванченкова Л.В., Скляр Л.Б., Ткачук Г.О., Хомутенко А.В., Хомутенко В.П. Аудит (Навчальний підручник), Київ, 2011, - 536 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ТОВАРНИХ ОПЕРАЦІЙ

Кузуб М. В., ст. викладач, Вдовиченко К. О., бакалавр, Державний торговельно-економічний університет, Київ, Україна

На підприємствах торгівлі основними господарськими процесами є придбання товарів, їх зберігання, рух та подальша реалізація, ці процеси й є товарними операціями. Облік товарних операцій на підприємствах роздрібною торгівлі забезпечує збір та систематизацію інформації про товарні залишки на початок і кінець звітного періоду, їх надходження та витрачання.

Ведення торговельної діяльності регламентується Порядком провадження торговельної діяльності та правилами торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів від 15.06.2006 р. № 833, відповідно до якого торговельна діяльність провадиться суб'єктами господарювання у сфері роздрібною та оптовою торгівлі, а також ресторанного господарства [1]. Враховуючи те, що торгівля має свої особливості, це стосується й організації та ведення обліку. Облікова політика – це певна сукупність методів, принципів та процедур, які підприємство використовує для формування і подання звітності. Облікова політика, прийнята підприємством роздрібною торгівлі, підлягає належному оформленню відповідним розпорядчим документом, яким, як правило, є наказ. До основного недоліку наказів про облікову політику підприємства можна